

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Noveller

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 320. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515386686016/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

E Bindstouw handler derfor om det at fortælle historier, om at binde noget sammen og være med.

VI. En historie består altid af brudstykker

Men det er ikke altid så nemt at fortælle en historie, for

Er ikke al vor Kundskab hemedent stykkevis? er ikke al vor Viisdom dunkel? og Størstedelen af vor Erfaring – jo lad det kun staae her – sørgelig? (s. 211)

Således konkluderer fortælleren i *Skytten paa Aunsbjerg* (1839) sin gådefulde historie, der har titelpersonen som fascinerende centrum. Wilhelm har en magisk udstråling. Fortælleren ser op til ham, men er også skræmt af noget dystert i hans væsen, og han bliver aldrig hans fortrolige. Skytten er en mand med en fortid. Han har levet et liv, og hans tilstedeværelse på et jysk gods, hvor han er en fremmed, skyldes tydeligvis at noget er gået helt galt for ham på et andet sted i en anden tid. Men vi får aldrig at vide hvad. Hans adfærd over for den ulykkelige Mette virker forbundet med denne fortid, men gifter han sig med hende for at sone noget, eller gør han det af kærlighed? Og hvem elsker Mette? Skytten eller morderen?

«Smaadrenge» forstår ikke hvad der foregår, og mange år senere er det for sent at rede de psykologiske tråde ud. Noget er gået tabt og Steen har kun de sentimentale tårer over skyttens hund og sin dunkle historie.

Det forholder sig modsat i novellen *Eneste Barn* (1842). Der opklarer fortælleren, hvad han ikke forstod da det skete. Af egne iagttagelser og andres delvise beretninger stryker han et halvt hundrede år senere en historie sammen om den »fornemme Tiggerske», som havde mistet alt undtagen sin selvbevidste værdighed. Baggrunden for hendes ensomme skikkelse i storbyen belyses helt – men alligevel er hun en gåde. Fortælleren må afrunde sin historie med betragtninger over tidens gang og altings forgængelighed, og således får novellen en smuk, elegisk finale som binder sløjfe på det uforklarlige. Atter en gang trækker Blicher modsætningen mellem den iagttagende fortæller og hans levende og handlende centrumsfigur op. Morten Vingens